

ЗАХОДИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЗОВУ В ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ

Бураченко А. М, студент ННІПІ НАВС

Науковці керівник: викладач кафедри господарсько -правових дисциплін
ННІПІ НАВС Беспаль О.Л.

Вжиття заходів до забезпечення позову є важливим способом створення умов виконання майбутнього рішення суду, що відіграє істотну роль у господарському процесі. Разом з тим потрібно розглядати не тільки позитивну сторону вжиття даних заходів, але і негативні наслідки їх застосування, які на жаль не врегульовані законодавством.

Взагалі позов забезпечується: накладанням арешту на майно або грошові суми, що належать відповідачеві; заборонаю відповідачеві вчиняти певні дії;

заборонаю іншим особам вчиняти дії, що стосуються предмета спору; зупиненням стягнення на підставі виконавчого документа або іншого документа, за яким стягнення здійснюється у безспірному порядку; зупиненням продажу арештованого майна, якщо подано позов про визнання права власності на це майно і про зняття з нього арешту. Подати заяву про застосування таких заходів може сторона або прокурор, також варто зазначити, що господарський суд з власної ініціативи має право вжити вказані заходи.

Але підстави, сформульовані у статті 66 ГПК України, на наш погляд, мають досить суб'єктивний характер. Суддя (колегія суддів) має оцінити на свій розсуд і керуються своїм баченням досить складні питання, іноді навіть не юридичного характеру. Наприклад, про достатню або недостатню обґрунтованість припущення про те, що майно, які є у відповідача на момент пред'явлення позову до нього, можуть зникнути, зменшитись за кількістю чи погіршитись за якістю на момент виконання рішення. Цей фактор може призводити до зловживань у вирішенні клопотань про забезпечення позову.

Також позивачу може просто здаватись, що відповідач хоче уникнути виконання майбутнього рішення і застосування таких заходів може бути безглуздом. Вирішити ці явища можливо шляхом вироблення та використання єдиних підходів до вирішення питань, які виникають при застосування заходів до забезпечення позову.

Іншою проблемою є можливість зловживання застосування таких заходів задля завдання збитків чи вирішення конфлікту зі своїм опонентом. Хоча законодавством передбачено, що обрані заходи до забезпечення позову не повинні мати наслідком повне припинення господарської діяльності суб'єкта господарювання, якщо така діяльність, у свою чергу, не призводитиме до погіршення стану належного відповідачеві майна чи зниження його вартості.

Щодо способу вирішення даного, то варто погодитись з думкою Н.В.Іванюти, а саме необхідно розділ Х «Забезпечення позову» ГПК України доповнити статтею, яка б передбачала право відповідача на зустрічне забезпечення та право на відшкодування збитків, заподіяних забезпеченням позову. Це можна аргументувати відсутністю в ГПК

України відповідальності за збитки, які завдані забезпеченням позову відповідачу, за умови необгрунтованості чи безпідставності позовних вимог.

Отже, забезпечення позову є цінним способом забезпечення можливості реального виконання судового рішення. Однак є потреба у вдосконаленні інституту забезпечення позову. На наш погляд, шляхом подолання цих проблем є можливість вдосконалити чинне законодавство.

ВИКОРИСТАННЯ ПРАВИЛ ІНКОТЕРМС ПІД ЧАС УКЛАДАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ ДОГОВОРІВ

Біляєва А.М., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, завідувач кафедри господарсько - правових дисциплін ННПП НАВС Нескороджена Л.Л.

Інкотермс, офіційні правила Міжнародної торгової палати для тлумачення торговельних термінів, полегшують ведення міжнародної торгівлі.

Застосування термінів Інкотермс українськими господарюючими суб'єктами, у взаємовідносинах із їх іноземними контрагентами спрощує укладання й узгодження торгових договорів, сприяє однаковому розумінню і тлумаченню умов постачання товарів, незважаючи на можливі різниці між законодавством України і законодавством країни контрагента українського суб'єкта господарювання.

З набранням чинності Указом Президента України від 19.05.2011 р. N 589 «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких указів Президента України» втратили чинність Укази Президента України від 04.10.94 р. N 567 «Про застосування Міжнародних правил інтерпретації комерційних термінів» та від 01.07 .95 р. N 505 «Про внесення змін до Указу Президента України від 4 жовтня 1994 року N 567».

Застосування Міжнародних правил інтерпретації комерційних термінів в Україні передбачено пунктом 4 статті 265 Господарського кодексу України, пунктом 101 статті 1 Митного кодексу України, пунктом 2.19 статті 2 Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України», статтею 8 Закону України «Про транспортно- експедиторську діяльність», статтею 9 Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» та статтею 14 Закону України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україні».

У зв'язку з цим суб'єкти господарської діяльності мають можливість укладати контракти, використовуючи при цьому правила ІНКОТЕРМС будь якої редакції, узгодженої сторонами контракту, в тому числі і Правила ІСС по використанню термінів для внутрішньої та міжнародної торгівлі в редакції 2010 року, які почали застосовуватися в світі з 01.01.2011 р.

Таким чином, з урахуванням чинного законодавства та нормативно - правової бази в ході здійснення зовнішньоекономічної операції використання правил Інкотермс має обов'язковий характер.